

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en genfremsættelse med delvis ændrede bemærkninger af beslutningsforslag nr. B 15, jf. Folketingstidende 1994-95, forhandlingerne side 589 og 3007, tillæg A side 248 og tillæg B side 251.

På en række områder er forholdene stadig klart utilfredsstillende for de ældre, og på visse punkter tyder det på en forværring i forhold til tidligere år. Der er alt for mange eksempler på, at de ældre ikke kan få den hjælp og støtte, som de fortjener. Efter SF's opfattelse er der ingen vej uden om at ansætte flere hænder inden for ældreområdet til at dække de stigende og stadig tungere opgaver. Det er der mange grunde til ud over det eksisterende efterslæb:

1. SF deler boligministerens opfattelse af, at mange af de nuværende plejehjemsboliger er utidssvarende, og at der er behov for et omfattende renoveringsarbejde på utidssvarende plejehjem, jf. ministerens lovforslag nr. L 32 fremsat den 11. oktober 1995 (se Folketingstidende 1995-96, forhandlingerne side 181 og 502). Heri oplyser boligministeren under punkt 2 i bemærkningerne om en undersøgelse offentliggjort i marts 1995, der viser, at på § 79-plejehjemmene er – omkring 22 pct. eller knap 8.000 værelser uden hverken toilet eller bad.
- lidt over 7 pct. eller 2.700 værelser med toilet, men ikke bad.
- hver fjerde eller 9.000 værelser under 15 m².
- lidt over 9 pct. eller 3.400 værelser uden mulighed for, at kørestolsbrugere kan komme dertil uden hjælp.

Af punkt 2 i bemærkningerne til lovforslag nr. L 32 fremgår det også, at »knap 20.000 plejehjemsboliger og beskyttede boliger ikke kan siges at opfylde nutidens krav til en moderne plejebolig for ældre og personer med handicap.

Det foreslås derfor at øge kommunernes tilskyndelse til at *modernisere de utidssvarende plejehjemsboliger* inden for ældreboliglovens rammer.«

2. Boligministeren dokumenterer endvidere under punkt 2 i bemærkningerne til lovforslag nr. L 32, at a) skulle dækningsgraden i dag være på 1984-niveau, ville det kræve 12.000-13.000 ekstra ældreboliger;

- b) en undersøgelse fra 1990 tyder på, at ca. 10.000 ældre med gangbesvær, som boede i uhensigtsmæssige boliger, ønskede at flytte;
- c) der anslås at være 25.000-30.000 senildemente, der bor i eget hjem eller ældreboliger, hvor ældreboligerne for størstedelens vedkommende er uden tilknyttet service.

3. Den demografiske udvikling: Antallet af de helt gamle fortsætter sin markante stigning i de kommende år. Det betyder, at mængden af pleje- og omsorgsopgaver også stiger markant i de kommende år. Der henvises til oversigten i bilaget over udviklingen i 65-årige og derover samt 85-årige og derover. (Fra Kommunal Budgetredøgørelse 94 udgivet af Kommunernes Landsforening).

4. Opgavefordelingen mellem amter og kommuner (flere ambulante behandlinger, hurtigere udskrivninger osv.) giver flere opgaver til primærkommunerne også i de kommende år.

5. Der er kommet en række nye opgaver til. Ny lovgivning om pasning af døende i eget hjem og nye behandlingsområder har givet primærkommunerne øgede opgaver. Alt tyder på, at denne udvikling fortsætter.

6. Der er kommet nye grupper ind under hjemmeplejen. De fleste primærkommuner har hjemtaget psykisk udviklingshæmmede – der tidligere boede på de store centralinstitutioner – til hjemkommunerne. Den samme trend har fundet sted for de psykisk syge. Det har medført en markant forøgelse af arbejdsopgaverne i kommunerne.

Rækken af faktorer kunne gøres endnu mere omfattende, men dette blot for at antyde, hvad årsagerne er til, at man desværre alt for ofte møder eksempler på en klart utilfredsstillende hjælp til den enkelte. De nye opgaver er som bekendt kommet til i en meget lang periode, hvor der samtidig var meget stramme grænser for den kommunale aktivitet.

Den anden del af beslutningsforslaget drejer sig om markant at forøge plejehjemsbyggeriet og ældreboligbyggeriet ud fra en opfattelse af, at gode boliger er kruntappen i en ordentlig ældrepolitik. Samtidig er politikken med længst muligt i eget hjem efter SF's